

Den nye trappen er en limtrekonstruksjon av gjenbrukte gulvplanker. Også treplankene i gangbroen i loftsetasjen har en fortid som gulvplanker, i dette huset og før det trolig også i andre hus som ble revet på 1960-tallet.

Det victorianske huset fra 1894 fremstår i dag som pent og respektabelt og tilsynelatende fjernt fra sin hippiefortid – men det er bare utenpå...

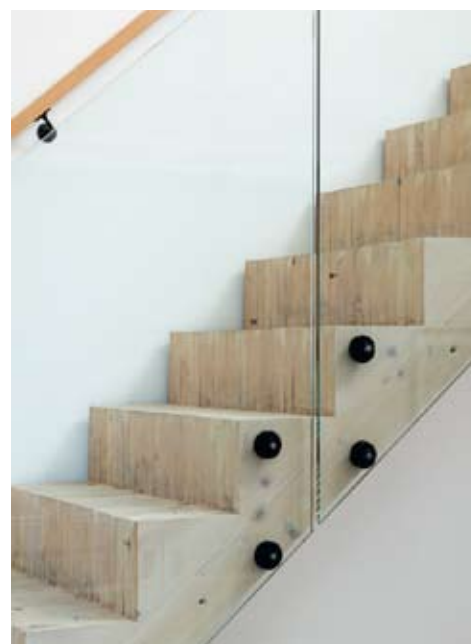

DOBBELT GJENBRUK I GAMMELT HIPPIEHUS

Den norske arkitekten Casper Mork-Ulnes og hans familie så potensialet da de i 2003 sto inne i det gamle hippiereiret i San Francisco. De slo til og brukte de neste tre årene til å gjenbruke og omskape det som hippiene i sin tid allerede hadde gjenbrukt. **Tekst:** Trine Dahl **Foto:** Bruce Damonte

< Siden boligen ble planlagt er det kommet to små barn i familien og noen få endringer er gjort for å gjøre den mer barnevennlig – som denne innendørs husken.

Gamle solide gulvplanker i hard douglasgran, hentet fra den delvis nedrevne loftsetasjen, er limt sammen horisontalt og deretter skåret ut til trappetrinn.

Det gamle victorianske trehuset fra 1894 var siste stopp i en endeløs rekke av visninger og tapte budrunder for brødrene Casper og Nils Petter Mork-Ulnes. De hadde nesten oppgitt å finne et hus de likte eller hadde råd til og som kunne bli to separate boenheter. Her åpenbarte det seg et kaotisk, hjemmesnekret interiør preget av gjenbrukte materialer og en salig stilblending. Hippiekollektivet som eide huset på 1960-tallet rev ned deler av det victorianske interiøret og bygde om huset ved hjelp av treverk, vinduer, dører og andre byggematerialer fra den omkringliggende villabebyggelsen som på den tiden ble sanert i stor stil. Huset hadde vinduer i forskjellige størrelser og fasonger hvorav noen med glassmalerier fra en nedrevet kirke. Den fargerike damen som i 1970-årene overtok huset beholdt hippieinnslagene og drev det som et hybelhus for kvinner. Gjester og beboere forsterket det eksentriske preget med håndmalte dekorasjoner på veggene.

Gammelt og nytt i skjønn forening. I spisestuen gjenkjennes en rekke fine gamle victorianske innredningsdetaljer. Listverk, brystning, ildsted og gamle patinerte gulv. Det gamle spisebordet har fått evigunge Eames-stoler og et moderne teppe under seg. Kjøkkenet skimtes i bakgrunnen.

Varmt treverk preger kjøkkenet. Gulvet er originalt og en hel vegg med kjøkkenskap gir rikelig med oppbevaringsplass og mange innbyggingsmuligheter. Håndtak på skuffer og skap er laget av tykt lær av en lokal skomaker. Den sorte stigen på trinser har hjul med mykt lær hentet fra en bowlinghall-maskin som sender bowlingkulene i retur til spillerne.

Midt i dette eksentriske kaoset så familien altså mulighetene, og ettersom Casper er en svært miljøbevisst designer og arkitekt ble gjenbruk en ledetråd i renoveringen. Enkelte av glassmaleriene ble bevart eller brukt andre steder, og fredssymboler og andre minner fra hippietiden har fått plass i de nyrestaurerte boligene. Huset har fått en separat leilighet i grunnetasjen samt en egen inngang for leiligheten til Casper og hans familie som er i de to øverste etasjene. Her har de tatt ned store deler av etasjeskillet mellom andreetasjen og loftsetasjen slik at oppholdsrommene får en imponerende takhøyde. Materialene er brukt blant annet til den nye, flotte trappen som går fra stuen og helt opp i loftsetasjen. De gamle, solide gulvplankene i douglasgran (som egentlig ikke er gran, men mye hardere tresort) er limt sammen horisontalt og så skåret ut til en trapp som gir et massivt preg samtidig som den virker lys og lett. Taket har fått et par utbygninger, kvister, som gir plass til blant annet et stort lyst bad. En rekke nye takvinduer gir rikelig med dagslys.

- I prosesser som dette dukker det alltid opp uforutsette problemer, og selv om alt var ganske grundig planlagt måtte det til justeringer underveis som også fikk konsekvenser for designet, forteller Casper.

Det store soveværelset har lys fra en hel glassgavl og utgang til en stor terrasse.
Bak de lyse panelene i forgrunnen skjuler det seg et nytt bad.

I det store soverommet har muren fått beholde sitt litt refsete og slitte uttrykk som en motvekt mot det nye stramme, lyse interiøret.

Badet ved siden av det store soverommet er holdt i samme treverk som kjøkkeninnredningen. I speilet skimtes den slitte murpipen som også er synlig på soverommet.

- Blant annet var veggen i soverommet vårt i ferd med å rase ned fordi hippiene hadde et heller lemfeldig forhold til bærende konstruksjoner da de bygde om loftsetasjen. Diagonale støttebjelker måtte inn og de ble igjen avgjørende for utforming av nisjene i sengegavlen.

Huset har fått ny og miljøvennlig isolasjon laget av resirkulert denim, stoffrester fra produksjonen av olabukser. Et materiale Casper Mork-Ulnes også bruker i produksjonen av sine populære prefabrikkerte annekser, Moderen Cabana, som vi tidligere har omtalt i Design Interiør.

Selv om den gamle hippiehuset i San Francisco er forvandlet fra eksentrisk og fargerikt til en tidsriktig blanding av nytt og gammelt, så har den unge norske arkitekten gjort det etter hippienes grunnprinsipper om gjenbruk og respekt for miljø og natur. Og familien får stadig henvendelser fra tidligere gjester og beboere som ønsker å se hvordan huset er blitt og som har historier å fortelle om husets fortid. ●

www.mork-ulnesdesign.com

Gangbroen i svartlakkert stål over den åpne stuedelen
forbinder de to delene av loftsetasjen som er boligareal.

Dette glassmalte vinduet er ett av flere som stammer fra en nedrevet kirke, og disse tok hippiene vare på og satte inn i huset. Caspar Mork-Ulnes fjernet de fleste, men lot St. Peter filtrere farge og lys inn i det nye badet.

